

Beszóltak nekem a minap

2026 június 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Szeretetország szorgos épít?i azonnal hagyják abba a verbális lincselést azok körében, akiknek nézetei számukra nem szimpatikusak!

Beszóltak nekem a minap. Április 12-e el?tt még nem gondoltam, hogy ezt a kifejezést így le fogom írni valaha, de azóta nagyot fordult a világ, így megpróbálok én is alkalmazkodni az épül? szeretetország sajátos nyelvhasználatához. Beszólni ugye eredend?en annak lehet, aki valahol benn van, és a kintiek valamit közölni akarnak vele. Például beszóltam a feleségemnek a konyhába, hogy indulok a boltba. De a változás lelkes híveinek ennél sokkal összetettebb a nyelvi kifejez?készsége.

Ezért nekem, maradi ?stuloknak azóta is azon kell rágódnom, mit is akart velem közölni a láthatóan nem sz?kölköd?, a sokat gyalázott tizenhat esztend? ifjú nyertesének t?n? honfitársunk, amikor beszólt abba a mély, átláthatatlan sötétségbe, amiben feltételezése szerint én tengetem napjaim. Aznap olvastam egy interjút Kepes Andrással, aki úgy látja, mintha május 9-e, az új kormány megalakulása óta egy kicsit többet mosolyognának az emberek. Próbáltam hát ebb?l kiindulva megérteni a beszólót, ám az ? arcán nem mosolyt láttam, inkább vicsorgott. A jó ég tudja miféle sérelmek, veszteségek érték a múltban, de az összes frusztrációját, dühét, agresszióját igyekezett egyetlen mondattal rám fröcsögni.

Korábban is láttam hasonló indulatokkal teli tekinteteket felém villódzni, de azok gazdái kerülték velem a verbális interakciót. A beszólás a kormányváltás után lett divat, amit kollégáim elbeszélései is meger?sítenek.

Egyikük például segítséget próbált kérni a változást akarók korosztályába tartozó lézeng?kt?l egy ajtó kinyitásához, de mivel felismerték, csak annyit sziszegtek arcába, hogy „Neked nem!”. A durvábbakat, fenyeget?bbeket inkább nem is idézem, mert írásom célja nem az árkok mélyítése, sokkal inkább a betemetése.

Ám ahhoz határozottan ragaszkodunk úgy közel ötmilliónyian, hogy szeretetország szorgos épít?i azonnal hagyják abba a verbális lincselést azok körében, akiknek nézetei számukra nem szimpatikusak!

Ebben semmiképpen ne kövessék nagyarányú gy?zelmét?l megrészegült miniszterelnöküket, aki a kollektív b?nösség undorító jegyében tolvaj, hazug gazembernek nevez mindenkit, aki nem örül kell? vehemenciával az ? méltatlan megdics?ülésének. Vegye mindenki tudomásul, hogy az árokbetemetés nem történhet a patrióta politikai közösség hulláival, még szimbolikus értelemben sem.

Térjünk vissza egy kicsit Kepes András gondolataihoz, aki szerint a megosztottság nem múlik el egyik napról a másikra, azonban a Tisza-kétharmad mögött álló tömeg képes lehet arra, hogy hitelesítse a változást. Nos, kedves Tisza-hívek, el lehet kezdeni a hitelesítést, hiszen a ti elemi érdeketek is, hogy megsz?njön a gy?lölködés. Ennek pedig legegyszer?bb, legkézenfekv?bb módja, ha nem gy?löltök bennünket tovább. Ahhoz nem ragaszkodunk, hogy szeressetek bennünket, de a tudományos mindenszarizmus azon tételét, hogy minden bajotokért mi vagyunk a felel?sek, egyszer és mindenkorra felejtsétek el. Most minden eszköz ott van a ti kezetekben, használjátok ?ket.

Bennünket viszont hagyjatok békén.

Különben? Ez a kérdés a kocsmai verekedés kirobbanása el?tti „Mi van, mi van, mi van?” intelligensebb formája. Különben nagy baj lesz. Mivel jól láthatóan a kormánynak semmiféle víziója nincs hazánk jöv?jét illet?en, és felel?tlen ígérgetéseinek is csak egy kis részét tudják finanszírozni a görcsös akarással hazahozott uniós forrásokból, nagyon valószín?, hogy év végére milliós tömegek élnek majd hazánkban iszonyatos csalódásban, és az ebb?l fakadó agressziójuk bármikor kitörhet, egymás ellen uszítva magyart a magyarral.

Az a viselkedés, amit a kormány tagjai megengednek maguknak a közjogi méltóságokkal, az el?z? kormány tagjaival szemben, a kampány folytatása ugyanolyan h?fokon, mintha nem is nyertek volna elképeszt? fölénnyel, mind azt a közhangulatot készíti el?, amiben a hamarosan bekövetkez? csalódást, az abból fakadó társadalmi feszültségeket még mindig az el?z? nemzeti kormány számlájára lehet majd írni.

Vissza lehet mutogatni az elmúlt tizenhat évre, és el lehet hitetni majd széles tömegekkel, hogy továbbra is Orbán és a Fidesz a felel?s minden bajukért.

Csakhogy a beteg magyar társadalom gyógyulásának éppen az lenne a feltétele, hogy széles tömegek feladják azt a tévképzetüket, miszerint elcseszett életük rendbetétele nem az ? felel?sségük, hanem valaki másé. Be kellene látni, hogy Magyar Pétert önmagán kívül semmi más nem érdekli. Kormányának a multik által delegált tagjaira kis

módosítással ugyanez elmondható, ?ket csak a profit érdekli. Gipsz Jakab tiszás választópolgárban most azt az illúziót keltik, hogy ? is beleszólhat sorsának alakításába, például beszólhat nekem. De higgyétek el, drága honfitársaim, ett?l semmi nem javul meg, amit rossznak gondoltatok. S?t, ha egymásnak esünk, minden elpusztul.

A beszólás mellé a közép? ujj felmutatása is szokás szeretetországban. Szerintem találjunk ki valami mást.

Gajdics Ottó - www.magyarnemzet.hu

Ajánló